

[Statsministeren.]

denne Situation ikke nær saa meget Øje for som for, at det kunde blive de organiserede Arbejdere, der fik hele Kagen, og det vil i Realiteten sige, at det blev dem, som kun havde en lille Forsørgerbyrde, der fik Hovedparten deraf, fordi de med store Familier maatte enten betale den Prisstigning, denne Politik vilde medføre, eller ikke faa Del i den Prisnedsættelse, som ellers kunde være blevet gennemført, om ikke en Lønforhøjelse havde fundet Sted.

Fra anden Side, fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, blev der spurgt under Finanslovbehandlingen om, hvad det var for Prisnedsættelser jeg i denne Forbindelse havde tænkt paa, og hvad det var, man kunde have i Vente. Ja, det kunde være rart nok, hvis man først kunde modsætte sig Prissænkninger og derigennem faa Lønforhøjelser og bagefter komme og kræve ogsaa Prisnedsættelser! Det vilde være særdeles behageligt, hvis vi havde Raad til begge Dele, men der er ogsaa en Grænse for de Penge, man gennem Staten kan skaffe til Veje. Jeg synes, at hele den Status, vi har, tyder paa, at vi her ikke har været smaalige.

Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem, at man vel nok paa et enkelt Omraade kan vente Forslag om en vis Prisnedsættelse eller en Rabatordning som Middel til Prisnedsættelse for en vis Del af Befolkningen, men stort set var mit Forslag jo dengang, at for at undgaa de uheldige Følger, som en Lønforhøjelse kunde medføre, for Fremtiden og for Erhvervslivet, naar Nedgangen kom, saa skulde man gaa den anden Vej og anvende Pengene til Prisnedsættelse i Stedet for, og jeg har ikke dengang antydnet eller ment at ville foreslaa, at nu skulde man bare først have Lønforhøjelser, og saa skulde man bagefter yde det samme Beløb til Prisnedsættelse, som hvis man ingen Lønforhøjelser havde faaet gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft talte om alt det, han havde efterladt sig af dyre og kostbare, men i øvrigt vel ogsaa paa sin Maade særdeles nyttige Forslag, og hvilken Arv den nuværende Regering derigennem havde faaet, hvilken Chance den der havde. Men der er jo det uheldige ved det, at den nuværende Regering ogsaa har arvet noget andet, den har arvet en Statsgæld paa 8—10 Milliarder Kroner, den har arvet visse Underskud, i et Par Regnskabsaar, saa vidt jeg ved, op til 1300—1400 Mill. Kr. Det vilde have været nok saa godt og nok saa let for den nuværende

Regering, hvis det var Pengene, den havde arvet; saa fik den nok Forslagene udarbejdet. Nu er det uheldigvis modsat. Det er Forslagene, man har arvet, og Pengene, man mangler, og saa er det maaske vanskeligere at faa noget virkeligt ud deraf.

Jeg tror, at der over for disse mange vidtgaaende og kostbare Krav med Hensyn til Sociallovgivningen, Krav, som vil koste i Sneesvis af Millioner, er Grund til endnu en Gang at understrege visse Ord i Aabningstalen, som i og for sig er selvfølgelige, men som det alligevel ikke synes, at alle har ret fattet og nemmet, nemlig at man kan ikke lægge en hvilken som helst Skattebyrde paa Befolkningen, lige saa lidt som man fortsat kan basere den offentlige Husholdning paa betydelige aarlige Driftsunderskud. Der er nemlig noget der hedder at betale, naar man kræver ind, og der er Grænser for, hvad Erhvervslivet er i Stand til at bære, uden at det hemmes alt for meget i sin Udfoldelse. Derfor kan man meget let ved saadanne Kravs Gennemførelse komme til at staa over for Valget mellem enten at se disse Kravs Gennemførelse an og saa have en større Beskæftigelse, eller ogsaa gennemføre dem og saa maatte finde sig i en mindre Beskæftigelse, og da enhver ved, at beskæftigelsehemmende Foranstaltninger er Vejen til Arbejdsløshed og Fattigdom og giver mindre Mulighed for at gennemføre en god Sociallovgivning, saa tror jeg, jeg kan sige, at det er den nuværende Regerings Opfattelse, at hvis man kommer til at staa i denne Situation, saa maa de erhvervsmæssige og beskæftigelsesmæssige Muligheder gaa foran visse sociale Kravs Opfyldelse.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte sig om den nuværende Regerings Ret til at udskrive Valg i en vis given Situation. Jeg skal heroverfor sige, at hvorvidt der skal udskrives Valg eller ej i de forskellige Situationer, er det jo givet, at man ikke paa Forhaand kan udtale sig om, men Venstreregeringen har saa vel en Ret som en Pligt til i en given Situation at indstille til Majestæten at gøre det, som efter dens Opfattelse i den givne Situation synes at tjene Landet bedst, selv om det ogsaa skulde være Udskrivning af Valg. Vi fraskriver os altsaa ikke Retten til heller i denne Sag at handle, som vi mener, det tjener Landet bedst.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg sige, at det maa bero paa en Misforstaaelse fra hans Side, naar han mener, at jeg i et Ministermøde eller i det hele